

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Onderzoekingen over delta cephei en over het cepheidenprobleem

Reesinck, J.J.M.

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Reesinck, J. J. M. (1950). *Onderzoekingen over delta cephei en over het cepheidenprobleem* Amsterdam: Paris

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <http://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

STELLINGEN

I

De splitsingstheorie van de cepheiden volgens JEANS verdient de voorkeur boven de gewone pulsatietheorie, o. a. omdat zij rekenschap geeft van de bijzondere plaats die de cepheiden innemen in het diagram van Russell.

II

Het is mogelijk en gewenscht voor de A-sterren 2 spectraalparameters in te voeren en deze uit relatieve lijnintensiteiten te bepalen.

III

De roode-wig-kolorimeter van WILSING is geen fundamenteel instrument.

IV

De manier waarop JEANS uit de theorie van het roteerende heelal van KAPTEYN de afstand van de zon tot het centrum van dat systeem bepaalt, is onjuist (M. N. 82, 122, 1922).

V

Het is onwaarschijnlijk dat kosmische wolken het object vormen van HAGEN's schattingen van de verlichting van de hemelachtergrond.

VI

De afleiding van de intensiteitsverdeling in het continue X-stralen-spectrum, volgens H. A. KRAMERS berust niet op het correspondentiebeginsel van BOHR (Phil. Mag. 46, 836, 1923).

VII

De bezwaren van LEIGH PAGE tegen de gebruikelijke formulering der relativistische aberratieformule zijn ongegrond (Aph. Jrn. 61, 70, 1925); de beschouwingen van H. OSTEN over aberratie volgens de relativiteitstheorie zijn onjuist (A. N. 224, 65, 1925).

VIII

In zijn „Geometrie der Lage” geeft REYER blijk, van de verhouding der metriek tot de projectieve meetkunde een onjuiste voorstelling te hebben.

IX

De eigenschap dat de dubbelverhouding van 4 integralen van de differentiaalvergelijking van RICCATI constant is, kan eenvoudig meetkundig worden aangetoond met behulp van de volgende stelling: Als gegeven zijn 4 punten A, B, C en D en een rechte l (alles in een plat vlak) en men laat een punt P de rechte l doorlopen, dan is de dubbelverhouding P. (A B C D) een extreem in de beide punten van l waar een kegelsnede van de bundel met A, B, C en D als basispunten aan l raakt.

X

De overeenstemming van WISNIEWSKY's theoretische waarden van het quantendefect met de waarnemingen, is waarschijnlijk aan toeval toe te schrijven (Phys. Zeitschr. 1924, 135).
